

ДІЛО

Виходить щодня рано
крім неділянок.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринна 18, П. пав.
Конт. кент. шк. 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 541

Рукописів
немає не зберігає.

ПРЕДПЛАТА

в Австрії (Гарцман):
місячно 4— К.
чвертьрічно 10—
піврічно 20—
річно 40—

у Львові (без доставки):
місячно 3— К.
чвертьрічно 9—
піврічно 18—
річно 36—

в Німеччині:
піврічно 20— М.
річно 40—

За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Середні вартість, доповідь
титул 40, в надписанні 60, в
власних 80 с, в редакційній
части 1 К. Повідомлення про
випадки і заручки 150.
Некрологія стрічка 1 К.
Статистичні дані за окремою
умовою.
Одні примірник коштує
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Вид.: Видавничий Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Генеральний Секретаріат з'єднує всю Україну.

Львів, 24. листопада 1917.

Можливо поділити ся в наших читачами
сталою, які підійме в гору всі українські сер-
ця. На основі „Кієвскої Мисль“ з 5. ст. ст.
(11. н. ст.) надоліста, отже вперед 6 днів ме-
сячно ствердити, що Українська Центральна Ра-
да не тільки не „амордована“, але навпаки, во-
на розширила свою владу на всі українські
землі, а її виконуючий орган, Генеральний
Секретаріат України, доповнив ся цілим рядом
секретарів, так що являє ся тепер правитель-
ством, яке має у своїй владі всі потреби У-
країни.

Про се з'єднання цілої України під владою
Української Центральної Ради і Генерального
Секретаріату України повідомляє урядова ві-
сниця Генерального Секретаріату з 3. ст. ст.
(11. н. ст.) надоліста, яку кодаємо нижче.

Рівночасно Генеральний Секретаріат заяв-
ляє, що стоїть на становищі федератив-
ного союзу між Україною й Росією.

Відома Генерального Секретаріату України
влада:

Від Генерального Секретаріату України.

Генеральний Секретаріат повідомляє всіх
органів, всі правительствні уряди, політичні
організаційні органи на Україні:

Центральне правительство всієї Росії не має

права управляти державним життям. Цілі краї-

ни стали без правлячих центрів. Тому зростає

небезпека політичне, господарське і суспільне.

Вради на те Секретаріат доповняє ся тим-

часом Генеральними Секретарями для справ:

політичних, військових, судових, поштових,

географічних і комунікаційних. Компетенція Ге-

нерального Секретаріату розширяє ся на всі

губернії, де більшість населення складає ся

Українцями. Тому губернії херсонська, харків-

ська, катеринославська і таврійська (без Криму)

знаходять ся в території України.

Всі органи тих губерній, а також горожанин

України всіх народностей мають зверта-

ти ся всіма справами до відповідних секрета-

тів Генерального Секретаріату.

Всі чутки й розмови про сепаратизм, про

відокремлення України від Росії, се тільки контррево-

люційна пропаганда або просто несвідомість.

Центральна Рада і Генеральний Секретаріат

вважають і всіма закликами, що Україна повинна

стати в складі федеративної російської репу-

бліки як виконання державне тіло. Теперішнє

розділення положе того рішення не зміняє

нічого.

Доки не заключено миру між воюючими

державами, робота на фронті не має спиняти ся.

Генеральний Секретаріат в перовому і в

другому Центральною воєною владою

має всі способи, щоб заспокоїти всі потре-

би України.

Вибори до всеросійської конституанти по-
винні відбутися, як назначено, 12. (ст. ст.) на-
доліста, коли до того часу не будуть змінені
для всієї Росії.

Горожани і органи мають се прийняти до
відома і подбати цілою енергією, щоб вибори
переведено точне, активно і многочисленне.

В короткім часі Центральна Рада затвердить

і Генеральний Секретаріат оголошить закон

про українську конституанту. Виборчим орга-

нам подає ся до відома, щоб після виборів

до російської конституанти не розвивувати ви-

борчих апаратів.

Виробляє ся пани воєнної охорони

всєї України від пограбків, грабжиків і вся-

кого безчестива. Комісарам губерньским і во-

єводам дає ся до помічи військової відділи.

Комісарі мають ясти рішучу і енергічну бороть-

бу з криміналом і переступствами несвідомих осіб.

В справі боротьби з анархією і в ціли устано-

влення доброго порядку Генеральний Секретаріат

буде ширити ся на місцеві органи самоуправи,

які являють ся органами місцевої влади, кодо

яких повинні з'єднати ся з цілю їх піддержки

всіх місцевих демократів.

Кінчать ся праці над законопроектом про

український земельних відносин і передачі „не-

трудових“ земель до розпорядимости земель-

них комітетів. Закон владить ся в короткім часі.

До того-ж часу мусить ся спинити всякі само-

вольні заходи.

Всіх місцевостям, органам і відповідальним

особам поручає ся всі накази і поручення

Генерального Секретаріату виконувати точно і

скоро.

Горожанам України поручає ся бути дія-

льною свободними горожанами і активно та радо

статися до помічи всім органам у важній і за-

гальній справі установлення порядку на Україні

і охорони всіх великих завойовань всеросійської

революції.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАРІАТ УКРАЇНИ.

3. листопада 1917 року.

Город Київ.

Властю на Україні має бути Українська Центральна Рада.

Та сама „К. Мисль“ подає звіт про засідання Ради робітничих і жовнірських депута-
тів при участі представників військового відділу,
фабричних комітетів і її професійних союзів,
яке відбуло ся 4. ст. ст. (17. н. ст.) надоліста
в Києві. Предметом наради була справа організації
влади.

По довшій дискусії збори більшістю 433
голосами признали, що центральна влада по-
винна належати Союзам робітничих, солдатських
і селянських депутатів.

В справі кривої влади на Україні збори
одногласно признали, що властю на Україні
має бути Всеукраїнська Центральна Рада. Пита-
нє про необхідність реконструкції Центральної
Ради рішено більшістю 424 голосів проти 76
позитивне. Питанє про необхідність беззврово-
лочного скликання з'їзду Рад робітничих, солдат-
ських і селянських депутатів, який повинен ре-

конструувати Раду, порішено прихильно біль-
шістю 389 голосів.

В справі організації влади в Києві 438 го-
лосами рішено віддати владу Раді робітничих
і солдатських депутатів.

За суверенність України.

Голос української преси.

(Ф. К.) Відень, 21. листопада 1917.

„Нова Рада“, орган українських соціалістів-
федералістів, пише між инь:

„Коли признано за народами право на са-
мообзначенє, то не треба навіть додавати, як се
зробила петроградська Рада робітничих і жо-
внірських депутатів,— „аж до відділення“, бо, ко-
ли народ сам означує свою долю, то він може
означити її як звязану зі собою чи иншою держа-
вою, або зовсім не звязану ні з одною зі су-
сідних держав. Отже український народ має пра-
во рішити, чи буде він творити самостійну дер-
жаву, чи буде жити в союзі з Росією, чи Ав-
стрією, чи Румунією, чи навіть з Німеччиною.
Коли мова йде про федеративний устрій Росії,
то треба покинути розмову про збудоване сьо-
го устрою в долу, чи декларованя зверху: з
хвилею признає право на самообзначенє па де
всяка юридично-державна зв'язь між
народами Росії в розумінні „владства“, а
виступають народи свободні і рівні. Коли ж
Українці говорять про федерацію народів Росії,
то буде се шлях від сепаратизму, від розпаду
до з'єднання. Очевидно, економічні й політичні
інтереси нашого народу вже промовили й про-
мовлять на Українських Установчих Зборах за
зв'язь з Росією, а не самостійне державне істо-
ване й не союз з другими сусідями: Німеччи-
ною, Австрією, Румунією. У зв'язку з тим зо-
всім просто рішає ся питанє про суверенність
Українських Установчих Зборів: Коли народ пе-
рестав бути завойованим, підданим, а зробив ся
суверенним, свободним вибрати для себе той чи
инший союз, то і його Установчі Збори мають
єдину компетенцію верховности й безапелляц-
ности у відношенні до якихнебудь других Уста-
новчих Зборів. І от, замість того, щоб оціня-
ти й признати, що український народ уже тепер,
маючи право на „сепаратизм“, живе одначе іде-
ями спільности інтересів і державної зв'язи з Ро-
сією, замість того киваєт ся тиль на україні-
ство в очах ширекої російської публіки, яка ду-
має, що самообзначенє—се така приємна й огра-
ничена кадетська видумка, за якою містить ся
домоганє народної школи, чи чогонебудь по-
добного.“

„Робітничя Газета“, орган українських со-
ціал-демократів пише:

„Тепер, після трох літ війни, яка показала
присутність в домі соціал-демократії імперіалістич-
них і дрібно буржуазних елементів, для нас не
було несподіванкою, коли вгадали вище партії
віднесли ся ворожо до ідеї суверенности Україн-
ських Установчих Зборів. Для них, для яких, як
і для буржуазної держави — Фейтінг, ідея націо-
нального самообзначеня, се глибоко демократич-
на ідея, се зовсім чужою. І тому вони всіма си-
лами шукали в принципі суверенности зародків
сепаратизму, „самостійної України“. Сі соція-
лісти не могли ніяк врозуміти, що тільки соція-
лізм ставить на місце державного суверенітету
суверенітет націй, так високо поставлений ре-
волюційним пролетаріатом Росії.

Забуваючи, що ні одна нація не бажає
зрести ся своєї прав на самообзначенє, що ні
одна нація не може признати над собою восте-

Свідомий Українець

обезпечувть ся на життє в сполучї
в VII. ВОЄННОЮ ПОВИЧКОЮ
тільки в

Карпаті

462 Б.
7-1

Львів, Руська 18. I. пов.

ронної волі, накімнені зверху, сі демократи пробували замістити Українські Установчі Збори Українським Союзом, якому Всеросійські Установчі Збори уділять відлукку своєї суверенної волі, пробували збити українську демократію в принципіальній позиції обиданками, що Всеросійські Установчі Збори забезпечать коли не федерацію, то на крайній мірі автономію України. Та сим брацям мнєвійлїстичноє соціал патріотизму не вдало ся збити українську сьєд-демократію аї шляху консеквентної революційної тактики.

Вкінці „Народна Воля“, орган українських соціал-реп., пише:

„Генеральний Секретаріат мусить лишити в спокою петроградські міністерські канцелярії й вступити на шлях революційного переведення в життє реформ, які він намітив у своїй декларації“.

Українська армія проти Каледіна.

Чутки про побіду Каледіна над Укр. Центральною Радою несправедливі.

СТОКГОЛЬМ (ТКБ.) Представник шведської телегр. аг. доносить з Гаваряни: Пресоє представництво заграничної делегації большевиків доносить, що в Петрограді панує цілковитий порядок. Війська Керенського по довгій оаєрі прилучили ся до народу.

В Москві побідила без сумніву революція. Проти Каледіна є в дорозі околє 150 тис. чина українська армія. Також на задах Каледіна є сильні відділи військ так, що є премісії успішних переговорів з Каледіном.

БУДАПЕШТ (Пр.) До „Vilag“ доносять зі Стокгольму, що правительстао большевиків має всю владу в своїх руках. Каледін не вмаши рував до Київа. Українською Радою зорганізована армія вносить 150.000 мужів; вона йде проти Каледіна. На його задах стоїть 30.000 большевиків в артилерію. Каледінові не лишть ся ніщо инше, тільки підлати ся.

Державна Рада.

Президент міністрів проти поділу країн коронних. Відень, 23. листопада 1917.

Телеграма ц. к. Кореспондентів Бюра.

Клюб німецьких соціал-дем. посів постановив до цілого правительства запит в справі заключення звіттеня оружя в Росію, в яком сказаво, чи правительстао є готове висднати в початковій команді армії, щоби вона на случай жертования Австро Угорщині завіщення оружя в цілі розпочаття мирових переговорів, ту оферту принала.

Палата приступила до дальшого розваєня над наглими запитаннми в справі вижвдєнєя. Промовляли пп. Ваявсек, Гранді, Фальне, Рігер, Вітковський, Ярош і Тертія.

Віатак през. мім. Зайдлер відповів на інтерделяцію Адлера, Пернерсторфера і тоє, що до сеї пори не виступлено на сьвідній фронті в предложєнєм завіщення оружя. Клюб се стало ся, п. і к. правительстао сєйчас прихильно розсидить се предложєнє в порозуміннєм зі союзниками й коли буде можна його прийняти — прийме. (Перериваннє).

Міністер агр. справ додав, що ферментуючі, мєвійлєні відносини в Росії не позволяють ще задати собі справу, чи мирова партія зможе дійсно перевести свою волю. Прошу Високу Палату прийняти сє заяву до відома. (Одлєски).

Відтек відповів премієр на інтерделяцію пп. Станка й Лаугенгана в справі заяєня угорського премієра в угорськїм соїмі. Бєсідник не тільки управлений, але також морально зобєязаний супроти становища угорського премієра означити також становище австр. правительства в тих правнодержавних справах, тому що деякі австр. партії стоять на становищі, яке дійсно не годить ся в цілістю правнодержавної будови Угорщини, головнє в дуалїзмє. П. Калїна: Чєхи сєго ніколи не признають. Се було тоді насильство на чєськїм народі. (Довгі одлєски).

Др Зайдлер виявляє, що завданєм правительства є видержати підчас війни, а в огляду на час по війні означити витичну лінію господарської відбудови та політичного розвитку держави. В справі устроєно належить видержати дві основи: владєніє єдності австр. держави й видержанє дотєперішних границь коронних країн. Знаємо всі про змаганє, які стрємять до розвалу внутрі держави. Однак мущу ствердити, що такий розклад шїлости держави не міг би вийти на добро державі та її частям. О скільки згаданє змаганє йдуть в тім напрямі, щоби те, що має повстати наслідком волі цілої держави а внутра, вимусили наші вороги в мирових переговорах (одлєски на лівій, перериваннє на чєських лавах) то мусимо дуже рішучо такі заміри відверти. Що до видержаня дотєперішних границь коронних країн є рішачим, що коронні краї в тій формі є історичний твором, живучим в сьвідмості народу й тому жадєн органічний розвитєк наших відносин не може заперечити ті підставі чинники нашого державного життя. (Перериваннє Чєхів: Про те ще поговоримо). Вкінці ще відносить ся до угорської справи, що належить окружити карною охороєю цілість Угорщини, то нота австр. мім. справедливости до Йоє угорського товариша, містить в собі тільки повідомєнє, що в питаннє, чи після дотєперішнього права існує така карна охорона, прашєно о опінію касційного трибунала.

Відтак перейшла Палата до нарад над справоздєнєм комісії для відбудови. Справа зладєя Лукашевич виткнув повільний біг цілої акції та недостаточний кредит.

Міністер робіт Голян заявив, що прашє є величєнєя. Відбудова мущє обмежити ся до поставленя провізоричних помешкань, відбудову міст належить відлєжити на піанїйше, Праця над тимчасовим поміщенєм населєня у сьвідній Галичині є велика й важна.

Відтак промовляли пп. Сємака й Дєляган, почім п. Онішкєвич обговорює відносини в українських областях. Не ходять тільки о відбудову помешкань та господарств, а о відбудову цілої культурної праці українського народу. Зголошенє недєвно у Львові жадєнє утворєня окремої Центральної відбудови для знищенєя українських областей, мущє бути уягладнєнє. Досє краєва Централь в Галичині займала ся виключно зах. Галичиною, а у сьвідній Галичині уягладняла тільки велику посїлість з поміненєм українського хлєборєства. Також належить уягладнити зажалєнє в справі рекавізації бараболє й пащі.

На тім засіданєм лажнєно. Слїдуючє у второк.

НОВИНКИ

Львів, 24. листопада 1917.

— Ганс Кудліх помер. З Нью Йорку наспіла звістка, що дня 11. с. м. помер там Ганс Кудліх. Кудліх був одним з чільних австрійських політиків 1848 року. Селянський син, в 25 ім році життя вибраний до парламенту, поставив там 26. липня 1848 р. внесенє на скасованє підданства і всіх впливаючих в нього чинитьб хлєпської верстим. Дня 7. сєрпня внесенє се стало законом. З сьєго шїшла велика слава про Кудліха; в жовтні 1848 р. став він на чолі народного руху у Відні, а по здавлєннєм його втік до Німєччини, де 1849 р. брав участь у революції в Палатинаті. В Австрії вєзуєнєно його заочно на смєрт. Кудліх жив потім якийсь час у Швайцарії, відди пересєжив єє як лікар до Нью-Йорку. У віці 94 років застала його смєрт.

— Про Тернопільську гімназію нам пишуть: Отвориє ся гімназія ще 15. жовтня в польській П. ц. к. гімназії. Ученики Поляки ходять перед-по, на науку, а Українці ходять по попудуню. Тепєр надходить зжюна пера і о 4 год. нічого не видно а світла нема. Поляки можуть ходити так, як давнє перед полуддєм і мають своє заведєнє, а ми мусимо стоати в їх ласку, щоби нас не вигнали. Тому просимо українських по-

сів, щоби постарались, щоби наше заведєнє охороженєно.

— Товариство українських наукових виказів ім. П. Мєгилл. Виклад п. д-ра Івана Раковського на тему „Народ і раса“ відбудеть ся сєгодня, то є в неділю 25. с. м. о год. 1/4 по полуддєм в милій сєлі Інституту ім. Лисєнка.

— Виплата військових причинів в Бурштині. Нам пишуть: Ц. к. уряд податковий в Бурштині, кияти собі довгий час з населєня Бурштинщини. Ванєє людей по виплату причинів, відтак заветєє, що нема грошей, або часу. Пр. сєлєя Колоколин було гєзиванє в жовтні 4 рази на 12, 15, 19 і 30 і всі чєтири рази дармо били по-чєми, ждали перед урядом вєсь дєнь—і вернуєє в нічєм. Треба вєзти під увагу й те, що згадєнє село—єє всє Бурштинщина не брала причинів від сєрпня 1916, бо п. к. уряд под. з огляду на близкєсть фронту вєбєє був. Отже мєло наждали ся нещасні люди? Щє й тепєр ходять і тратьєть час, а паннє ще насмєвають ся з нас. Чи п. к. уряд под. не може поділити сєла, або сотки жєнщини не ждали від мурани урєзу? Подлєєє се до відєма висшєх влєстєй і нашєго посєла.

— З Пєвємишля Надлєвичайні загальні зборєтєв „Сирітський Захисєт“ в Пєвємишлє відбудуть ся 1. грудня с. р. в комнатах тов. „Вірєт“ о 5. євєнт. 6. год. вєчєрєж. На порядку зжюна §. 21. статута товариства.

— Українські проєканти і знеси ровісдали єє по цілім краєу; хто не має шє в своїх руках, просимо звернути ся до наших повітових мужів довірє і обезпечити ся на житє. Дуже корєєно угодлєвєнє при обезпечєннє в VII. воєнній повичкї дає тільки „Ц. к. австрійський військовий фонд для єлєв і сиріт“. А беручи під увагу його гуваннє цілє, горожанським обовязком є підписати се товариство.

На увагу тим, що підписують сему воєнну повичку.

Підписувати через означєнє в „Карпаті“!

Про справу нашої участі в сємій воєнній повичкї не потребуємо писати; ся справа — сподїєємо ся — для нашого загалу воєєні ясна.

Та в національного становища дуже важнє, в якій формі підписуєть ся воєнну повичку.

Колєи український горожанин, свєознєючи обовязок, якого від нього вимагає держава, відимше повичку через органи державної влєсти, то польський характер сєх органів затрє національний характер українського грошє. Польські органи державної влєсти, перєдлєвєючи підписані суми повички до державної каси, певнє не зазначать, скільки в тих сумах є грошє українських горожан, а навпаки представляєтє усі ті суми (отже й українські грошї) єє грїш польський — свєдоцтво польської фінансєвої сили й польської лєєальности.

Се саме, тільки щє з бїльшим натиском треба сказати про польські фінансові інституції. Коли б український горожанин через нєк підписуєє воєнну повичку, то не тільки надаєєє бє українському грошєви польський характер, але крім того ті зиски, які мають фізичноє інституції з посєредництва в підписуваннє воєнної повички, шїшли бє в польські руки, що польські національні цілє. Отже ясна річ, що через польські фінансові інституції не повиннє перейти ані єдина український сотик воєнної повички.

Колєи український горожанин відписуєєє воєнну повичку, то повиннє се зробити тільки через яку нєбудь українську фінансову інституцію. Тодї український грїш не затрєтитє національного характеру, бо держава буде знати, що дістала такі й такі суми воєнної повички від України, а крім того зиски в посєредництва в відписуваннє воєнної повички остануть в українських інституціях, причинять ся до зросту української економічної сили.

Найважнїшоє формоє воєнної відписки є обезпечєнє в воєнній повичкї. Полягає воєно

Найдешевше жерело

обезпечити на жите wraz з суб-
скупцією на 7-му воєнну позичку
в безумовно тільки

Ц. К. Австрійський військовий
фонд віді і сиріт.

Безплатні інформації: Львів, Словацького ч. 16. II. пов.

тїм, що відписчик — замість готівки — забезпечує собі на випадок дожиття або родині на випадок вчаснішої смерті обліганій позичкою по відписці. Ця форма відписки воєнної позички для відписки найвигідніша тим, що відписчик за малу щорічну премію може забезпечити собі високу суму в обліганій воєнній позичці; для держави найвигідніша вона тим, що кнайшпирші круги населення за малу щорічну премію можуть взяти участь в відписанню високої суми воєнної позички.

Обезпечення в воєнній позичці приносить очекавано також зиски товариствам забезпечення. Тому ця форма відписки воєнної позички охоплює чужі асекюративні товариства, які розводять між иншим народом широку агітацію та самим роблять на нїм добрі інтереси.

З огляду на се звертаємо увагу нижого загалу, що забезпечення в воєнній позичці середодать також одинаке українське товариство забезпечення на жите „Карпатин“ у Львові (вул. Руська ч. 18). Чейже не потребуємо додати, що хто хоча забезпечити ся в воєнній позичці, той повинен се робити тільки через „Карпатин“. Як все і всюди, так і при відписуванню воєнної позички повинні ми уважати, що ані один український світак не повинен без потреби піти в чужі руки. Нехай і забезпечення в воєнній позичці має зиски одинокі українське товариство забезпечення на жите, якого зріст є рівночасно зростом української економічної сили, і яке, рещиши ся, зможе прийняти в грошевою номіну неодній нашій народній потребі.

леджін, се найважніше завдання народної школи! Не остає, здасть ся, иншої школи в сїй сараї, а треба буде, як се задумують міщани зробити, з кінцем січня 1918 візбрати всі шкільні свідоцтва від молодіжї школи ім. Шевченка та вислати їх до міністерства просвіти у Відні — не до едукативної комісії у Варшаві — що би також міністерство наглядно переконало ся, як то шкільна краєва влада в Галиччї дбає про розвій і задоволення потреб української народної школи. На польські школи меншости для кількарядисти латиників і жидків краєва рада шкільна має фонди, справа осконала таких шкіль все на часі, а нема лиш фондів на катихита для 500 українських дітей, як ріанож ще „не на часі“ системізоване посиди катихита.

Нота правительства Леніна до російських амбасадорів в справі мира.

ПЕТРОГРАД (ТА). Повновласник для за-
вдання справ Троцький вложив до амба-
саторів таку лїстку:
Конгрес ген. рад полїт, робїтників, жов-
тня в уловї шїлої Росїї 26. ст. ст. жодтня (8.
ст. педолїста) утворив нове правительство,
що представляє ся як рада повновласників
народу. Володарий Ілїя Ленін є визначені
співвідник правительства. Полїтику повірено
їм мене визначено повновласником для за-
вдання справ.
Предкладаючи текст, затверджений конгре-
сом рад ген. посїд, який містить в собі пред-
ложення звільнення оружї в демократичного мира
в основї незалежності народів і права їх рі-

шання про свій розвиток, без анексії і контри-
буцій, маю честь предложити, що би Ви уважали
вчислені письма урядовими предложенням негай-
ного звільнення оружї на всіх фронтах та негай-
ного розпочаття мирових переговорів. Прав-
ительство всеросійської республіки ставить ті
предложення усім народам і усім правитель-
ствам.
Прошу Вас, пане амбасадор, висказати глу-
боке поважене правительство ген. рад. народо-
ви французькїму, який не буде міг здержати ся
від бажаня мира, як впрочім всі народи ведуть
війну, скерванлені та вичерпані різною.
Повновласник для загр. справ А. Троцький.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. І. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 23. педолїста.
ВІНА З ІТАЛІЄЮ.

Над долишню Півню положене незміне-
но. Між Півною й Брентою йшли боротьби у-
спїшно. На високорівні „Семи Громад“ викли-
кали успішні наступї наших війск по сторонї
ворога численні, з великою нагальністю веденї
протинаступї, які по частї відбито в боротьбі
з близька. Італїї втратили кілька тисяч поло-
нених.
Зї західного фронту нічого до звідомлення.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 23. педолїста.
ЗАХІДНИЙ ТЕРЕМ ВІЙНИ.

На фронті боротьби на південний захід
від Cambrai зломано поновї змаганя Англіїв
проломили нашї лінії, причім неприятель поїв
як найтячі втрати.

Лист з Яворова.

(Ковель.)

Остаточне кождей гаразд розуміє, чому
сільська більшість красної ради шкільної ста-
вить такі труднощі і перепопи українським
школам у висланню молодіжї. Сеж ясна спра-
ва дитина, котра в малку бачила нехтован-
ого обряду і не внісела ві школи привязаня
своїї перши і рідного народу, скорше за-
вить свою душу латинством, в яким в парї
національне ренегатство. Найдивніше, що
в польським націоналістичним змаганям іде-
руку гр. кат. консистор в Перемішли. До
її нічо нам невідомо, що би сей консистор
стала ся повежно до домаганя яворівських
релїгїї та від себе також попер внісена в
її посиди катихита при народній школі ім.
Шевченка в Яворові і за тою справою підне-
стала. Що більше: Сей консистор рівнож від-
се причинив ся до того, що молодіж в за-
вїтї школі зовсім не побірає науки релїгїї і
її рїдїє відстає шкільні повідомлення без не-
якої релїгїї. Для девять гр. кат. учеників, що їх
їїніч москвофіли або хруні і в ненависти до
їїнічости і в безсторонній безвчности по-
сидї до польської гімназї в Яворові, гр. кат.
консїсторський консистор в Перемишли найшов
школа, але для 590 дітей в українській на-
родній школі в Яворові той сам консистор не
анї окремого катихита анї навіть тимчасо-
вого священника.

Як краєва рада шкільна з одного боку не
дбає про українські школи, так з другого бо-
ку дозволяє їх безкарно польщити самовільно
і протизаконно польським учителям, котрі тіль-
ки на патріотичних шокках збувають час науки.
Ось з кінцем минутого шкільного року управ-
итель школи з українською викладовою могою
в Грушовї, Франц Яшук, видав всім дітям шкіль-
ні повідомлення в польській мові, а що ногін-
вав ся з парохом за салю на обхід „Маківки“,
не дав йому каталюгу до вписаня ног з науки
релїгїї та на свідоцтвах вилуствия ноти з того
предмету. На запити родичів, яким правом по-
лонїзує ся їх школу, обурив ся Яшук та бо-
ронив ся красним законом, котрий, мовляв, по-
становляє, що лиш на спеціальне домагане ро-
дичів можна видати українські свідоцтва. Щасте,
що за різно показав Яшук свої роги, кєїи вже
стала посиди управителя школи в Грушовї ді-
стала ся иншому претензїї; кнакше був би
невно на далї остає ся на місци як заслужений
„ojczyzna“ патріот і з новим роком був би без-
карне на підставі краєвого безправства змінив
ще викладову мову на польську. н.

Антін Сеніца, смер. управитель школи в
Запнотіві з титулом директора, помер дня 10.
с. м. в Запнотіві в 69 році жита. Похорон від-
був ся 12. с. м.

О. Валерїян Ганкович, парох в Деренівцї,
упокоїв ся дня 13. педолїста в Деренівцї коло
Теребівлї. Похоронди 16. педолїста. Покійний
прожив 61 літ і був люблений своїми прихо-
жанями заля правости характеру і заля лагід-
ної вдачі. — В. Я. п.

ОПОВІСТКИ.

Неділя 25 педолїста 1917.
Немї: греко-кат.: 25 Н. по Сом. — римо-като-
26 Н. по З.
З а в т р а: греко-кат.: Івана Зл. — римо-като-
Ковради.

П о с а д а т р а: греко-кат.: Фалка ап. — римо-като-
Валерїана.

Проби тов. „Львівський Бєлї“ відбувають ся
кожждого вітїрка і четверга точно о год. 7. ве-
чером. Хто не явить ся на слїдуєчих пробах,
не буде міг взяти участї в концертї дня 13.
грудня с. р. — Виділ.

Вїнчане п. Іосифа Наконечного, укічено-
го богослова, з п. Аннею Лїщинською, відбу-
деть ся в Берєславї дня 25. педолїста 1917.
463 1-1

Дмитро Процик, укіч. богослав, і п. Кор-
нелїя Чомкевичівна з Луки, складають 10 К на
Водянські школи з загоди свого вітчая.
464 1-1

В виду перенесеня бюр Українського Відді-
лу тов. „Явор“ з Відня до Львова просїмо від
20. педолїста 1917 слати всякі письма і внієсі
обезпечення на теперїшню адресу Українського
Відділу тов. „Явор“ Львів ул. Сикстуска ч. 43 ф.
442 7-7

На днях місцева рада шкільна в Яворові
одноголосно ухвалила внієсенє, звываючи
їїню краєву раду о необхідне і безпрово-
дне утворенє посиди катихита гр. кат. обряду
в народній школі ім. Шевченка в Яворові.
Найдивніших днях дістане вже ся ухвалою кра-
шкільна влада, а обовязок українських
їїніч тої властї і гр. кат. консистора в Пере-
мишли припиняувати ся саразу та довести її
бажаного усїау. Школа ім. Шевченка не
моє довше остає без українського катихита,
їїніч не ступаєть далї безконфесїїної
їїніч, в якій вїдбудуть їх діти індеферентні до
їїного рідного — церкви і народности.

Вїд двох літ кількєкратне вже порушувало
се причинно загляду справу, вказувало се
всі фактичні і правні вимоги, що оправдують
навіть після красних законів необхідне утворенє
посиди катихита при школі ім. Шевченка, інте-
ресеванї релїгїї міщани звернули ся в відповідині
меморїалом а відтак петицією до президїї
краєвої ради шкільної, так місцева як і окру-
жна шкільна рада в Яворові поперли від себе се
справу, з огляду на зближаючий ся новий
шкільний рік інтервенїював могол Дїєтрієв-
ський у віцепрезидента д-ра Цоля в користь
школи і рівнож пригадали ся йому знов іїніч
на вїсьменим запитом — всі ті однак заходи
остали без успїху, зовсім без відповїди, а дня
15. педолїста околє 500 дітей школи ім. Шев-
ченка приїсели шкільні повідомлення знов без
ноти науки релїгїї — як у якій відьмії, безкон-
фесїїній школі. Краєва рада шкільна не носта-
рає ся навіть о се, що жи бодай провізорично
хто небудь удїляв науки релїгїї шкільній діта-
рі, а прїємінь релїгїїно моральє вихованє мо-

КОЖДИЙ повинен забезпечити свою і своєї родини будучність.

Кожним **обезпечити** он на жите, а заразом відписати VII. воєнну позичку; сі обезпечити переважить ся на основи умови з Товариством жителів обезпечень „Австрійський Фенікс“ у Відні тільки в

Ц. к. австрійським військовим фондї для вдів і сиріт.

Обезпечено сейчас важне по вложеню першої премії.

Без лікарських оглядин від 500 — 5000 К.

новина! Обезпечене дітий. новина!

Обезпечене

в державних бонах на літ 9 платне по девяти літах готівкою річно 90 Кор.
в амортизаційній позичці коштує річно:

на літ 10	12	15	16	18	20
корон 77	63	48	45.50	39.50	35

Жадайте проспектів і внесків **по повітах у мужів довіри.**

Безплатні інформації: **Львів, Словацького 16.**

393 18-46

ОГОЛОШЕННЯ.

Паніочка 20-літня приймає лекцію на сел до дітей з народної школи, або вчительки. — Зголошення слати на адресу: професор Іларіон Лаврицький, Крашівського 23. П. П., Львів. 460 3-3

Правники! Всі книжки і скрипти правничі до іспитів і ригорів, як також репетиторія можна набувати у знаній антикварія А. МІНЧЕЛСА у Львові, вул. Капелана 2. 454 3-3

Рукодільня різьбарська під фірмою Петра Дембики в Яворові, виконує урядженя церковні як іконостаси, вітарі, кивоти, прѣповідниці. Реперує і віднаймає також. 346 7-10

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК в СТРИЮ відбудуть ся дня 1. грудня 1917, в конзатах Союз Мочарського о годині 3 по полудні, а разі браку конзату о год. 6 по пол. без огляду на число присутних членів зі слідуємим денним порядком:
1. Отворене Зборів. 2. Відчитанє протоколу з пол. Загальних Зборів. 3. Звіт уступаючого Ваділу з діяльності і рахунків за 1916-17 р. 4. Звіт контрольної ком.сії і жесени на уділеки абсолютній уступаючому Ваділові. 5. Вибір нового Ваділу. 6. Внески членів. — За Ваділа: Марія Весоловська голова, Олена Петрушевська секретарка. 416 1-1

„КАРПАТІЯ“

Товариство взаїмних обезпечень на жите і ренти у Львові вул. Рубьна ч. 18. приймає

обезпечене VII. воєнної позички

за дуже мизькими преміями і під дуже корисними услівями.

Панів і Пань, які бажали би бути помічними в приєднуваню таких обезпечень просить ся звернути ся писемно або устно до дирекції Товариства, на вище подану адресу. 412 3-3

ПОЗІРІ Хто хоче без учителя изучити ся по німецьки, май заповіть собі сейчас українсько-німецький

САМОУЧОК

учидку О. СОЛТИСА (4-те побільшене виданє зі словарком). Ціна К 2.—, а поштовою оплатою К 2.50.— Вислать жите за готівку. Відмовленя і гроші прошу прислати на адресу: А. ОКРИШ, Львів, вул. Капелана ч. 4. Увага, Сей Самоучок удементий після випробованого жите способу изучаня! Важне для учителя: уділяючих мочатків німецької мови, як також учеників і приготовляючих ся до устлях іспитів. 371A 12-25

Женщини в середнім віці, можливо вдовли по свідченню, до велеки малого господарства пошукує о. Евгеній Шухевич в Підберізіях пошта Вишняки коло Львова. 465 1-10

НА 1918.

друнують ся вна малі, однак богаті змістом і принадні виглядом слідуючі **КАЛЕНДАРЦІ:**

- ШИЛЬНИЙ** для молодіжи всіх шкіл змк. Наука і школи. Вабір звання, Полекші для учен. і н. 50 сот.
- ЖОВНЯРСЬКИЙ.** Вієск. справл. Уральон. Рекламациї. Сміянки, жарти, анекдоти і н. 40 сот.
- ІНФОРМАЦІЙНИЙ.** Вієскові причинки. Воєнні чинать-би. Госп. уряд. Центральні відбудови. Субвенції для пошкод. Кредити. Вієскові полекші. Найважк. воєнні закони і н. н. 60 сот.

Додаток: На 10 шт. 2, на 100 шт. 25.
Перевилка: 5 сот., на 11 шт. 30 сот., а 125 шт. оплатно на від кошті!

Наклад мезельки. Прому о скорі і лаше письменній замовленя. 6-10

384 A **А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ,**
Львів, вул. Карпінського ч. 19.

Жівностенска Банка, філія у Львові, ул. Ягайлонська 8.

приймає зголошення на

VII. Австрійську Воєнну Позичку

під дуже корисними услівями.

Всіляких пояснень охотно уділяє і висилає на жаданє проспекти даром.

397 4-5